

รายงานวิจัยในชั้นเรียน
การพัฒนาและส่งเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
เรื่อง Occupations ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนบ้านคลองของ

รายวิชา อ15101 ภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนบ้านคลองของ อ.เมือง จ.ระนอง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง

ชื่องานวิจัย	การพัฒนาและส่งเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองของ
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวเกศินี วิสุทธิกุล
ปีการศึกษา	2565
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาต่างประเทศ

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษและส่งเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations ในวิชาภาษาอังกฤษ โดยกลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 7 คน โดยให้นักเรียนทดสอบเกี่ยวกับคำศัพท์ก่อนเรียน แล้วหลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 6 ฉบับ จากนั้นจึงทำการทดสอบหลังเรียน และวิเคราะห์ผลคะแนนโดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ

ผลปรากฏว่า การใช้กิจกรรมการเขียนคำศัพท์และทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีความรู้ และความจำ ในการนำคำศัพท์ที่ได้เรียนมาใช้และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้นจากเดิม ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยร้อยละ 47.14

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มา

ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญมากในปัจจุบันนี้ เรื่องของคำศัพท์ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้ดีและเข้าใจในภาษาเช่นกัน ซึ่งจากการสังเกตนักเรียนปรากฏว่านักเรียนจะจำคำศัพท์ได้น้อยมากบางคนจะจำไม่ได้เลยแม้ว่าจะเคยท่องกับคุณครูผู้สอนวิชาอื่นมาแล้วก็ตาม ทำให้นักเรียนไม่สนใจและไม่อยากจะเรียนในวิชานี้ ซึ่งเรื่องของคำศัพท์ถือเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษายังมีปัญหาในเรื่องของคำศัพท์อยู่มาก สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะนักเรียนยังอายุน้อยจึงขาดความเอาใจใส่ในเรื่องการท่องคำศัพท์และการพัฒนาของสมองยังรับไม่สามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นจำนวนมาก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พยายามศึกษาและส่งเสริมที่จะช่วยให้นักเรียนได้จดจำคำศัพท์และนำไปใช้ในการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ ได้มากขึ้น

ทางเลือกที่คาดว่าจะแก้ปัญหา

จากความสำคัญและประโยชน์ของคำศัพท์ในภาษาอังกฤษดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะหาวิธีการส่งเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ด้วยตนเองให้มากยิ่งขึ้น โดยใช้กลวิธีในการเขียนคำศัพท์และทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งวิธีนี้ผู้จัดทำคาดว่าจะสามารถพัฒนาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้ จึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมดังกล่าวมาทดลองใช้เพื่อช่วยพัฒนาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียน

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations
2. เพื่อพัฒนาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการอ่านและเขียนคำศัพท์และทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการทำวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับอาชีพและสถานที่ต่างๆ ในชุมชนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทางผู้จัดทำวิจัยได้ทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations โดยใช้กิจกรรมการเขียนที่หลากหลายเพื่อช่วยพัฒนาการจำคำศัพท์และได้ทำการเปรียบเทียบ ผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษแต่ละฉบับเพื่อศึกษาพัฒนาการของนักเรียนหลังจากที่ได้มีการทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษซ้ำๆ กันหลายๆ ครั้งว่ามีความแตกต่างหรือพัฒนาไปมากน้อยเพียงใด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง Occupation ที่จะช่วยพัฒนาความจำในการจำคำศัพท์ของนักเรียน
2. ได้แนวทางในการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบและสนใจในการท่องคำศัพท์

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยนี้เป็นการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations และความคงทนในการจำคำศัพท์ เรื่อง Occupations ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 7 คน
2. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา เป็นคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations จำนวน 10 คำ

บทที่ 2

แนวทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ทักษะการเขียน

1.1 ความหมายและความสำคัญของการเขียนการเขียนเป็นการแสดงความคิดความรู้สึกและความรู้ของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้อ่านเข้าใจความคิดของผู้เขียนสุจริตเพียรชอบและสหายใจ อินทร์มรรย (2523 : 134) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่าการเขียนคือการเรียบเรียงความรู้ ความคิดประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรจะเป็นข้อความสั้นๆ ทำนองคำขวัญร้อยแก้วสั้นๆ หรือบทกวีนิพนธ์ก็ได้ข้อเขียนต่างๆ เหล่านี้จะมีเอกภาพมีความเป็นตัวของมันเองทั้งในด้านความคิดและการใช้ภาษาเรียบเรียงศรีวิไล ดอกจันทร์(2523 : 202-203) กล่าวถึงทักษะในการเขียนว่าต้องรู้จักแสดงความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตามที่ตนประสงค์ให้สามารถเขียนตัวสะกดได้ถูกต้องตามอักขรวิธีเขียนให้อ่านง่ายชัดเจนเรียบร้อยและรวดเร็วรู้จักเลือกใช้ถ้อยสำนวนให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องรู้จักลำดับความคิดและแสดงความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจได้แจ่มแจ้งการเขียนเป็นระบบการสื่อสารและบันทึกถ่ายทอดภาษาเพื่อแสดงความรู้ความคิดและความรู้สึกโดยใช้ตัวหนังสือเป็นสัญลักษณ์ประสิทธิภาพของการเขียนจึงอยู่ที่ความสามารถทางความคิดและการใช้ภาษาของผู้เขียนเองเมื่อพิจารณาฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือการฟัง การพูดการอ่านและการเขียนแล้วจะเห็นว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะหลังสุดที่ผู้เรียนจะได้รับการฝึกอย่างจริงจังทั้งนี้เนื่องจากการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อนที่สุดในทักษะทั้งหมดผู้ที่จะมีมีความสามารถทางการเขียนได้จึงต้องมีพื้นฐานในทักษะการฟังการพูดและการอ่านมาก่อนดังที่ โรเบิร์ตลาโด (Robert Lado 1977 : 145) ได้กล่าวถึงความหมายของการเขียนไว้ว่าการเขียนคือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยใช้ตัวอักษรซึ่งถือว่าการเขียนเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อความหมาย หากการเขียนนั้นเขียนโดยไม่ทราบความหมายไม่นับว่าเป็นการเขียนแต่เป็นเพียงการจารึกอักษรเท่านั้นการเขียนจึงต้องเป็นการใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมายจากความหมายของการเขียนดังกล่าวจึงพอสรุปได้ว่าการเขียนคือการสื่อความหมายโดยการเรียบเรียงความรู้ความคิดและความรู้สึกตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันการเขียนเป็นยังทักษะที่สำคัญทักษะหนึ่งในการใช้ภาษาภาษาเขียนใช้ในการสื่อความหมาย ที่ได้ความและปรากฏหลักฐานมั่นคงเพราะไม่ลบล้างเร็วเหมือนคำพูดภาษาเขียนจึงใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ดีแม้ในระยะทางไกลแต่การที่จะสื่อสารได้ดีนั้นผู้เขียนต้องมีความสามารถในการเขียนคือใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องชัดเจนและสามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายในสิ่งที่ตนเขียนได้การเขียนจึงต้องมีการฝึกฝนบ่อยๆเพื่อให้เกิดความชำนาญและต้องอาศัยการอ่านมากๆ เพื่อนำข้อมูลจากการอ่านมาเป็นแนวทางในการเขียนนอกจากนี้ในการเขียนจะต้องให้ผู้อ่านติดใจซึ่งถ้าดูเผินๆ แล้วจะเห็นว่าเขียนไม่น่า จะมีลักษณะพิเศษอย่างไรก็เขียนไปอย่างนั้นแต่ที่จริงแล้วการเขียนหนังสือจะต้องรู้ลักษณะของภาษาว่าเขียนอย่างไรจึงจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจและติดใจซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพของงานเขียนนั้นในบรรดาทักษะทั้งสี่ของการเรียนภาษาการเขียนนับเป็นทักษะที่ยู่ยากซับซ้อนที่สุดในการฟังและการอ่านนักเรียนจะได้รับฟังหรือเห็น

ข้อความจากผู้เขียนจึงมีบทบาทเพียงแต่ตีความหรือวิเคราะห์ว่าตนเองกำลังได้ยินหรืออ่านอะไรในการพูด นักเรียนสามารถแสดงความคิดความรู้สึกของตนเองและมีโอกาสให้คำอธิบายแทรกในบทสนทนาได้แต่ในการเขียนนั้นต้องมีความสามารถอย่างแท้จริงจึงจะเขียนข้อความได้ชัดเจนจนผู้อ่านเข้าใจได้ การเขียนเป็นวิธีการถ่ายทอดความรู้ความคิดตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อความเข้าใจระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน รวมทั้งชักนำความรู้ความคิด ประสบการณ์อารมณ์ความรู้สึกจากผู้หนึ่งไปสู่อีกผู้หนึ่ง หรือคนจำนวนมากได้อีกด้วยทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการใช้ภาษาของผู้เขียนจะมีเจตนาอารมณ์เช่นใดและมีความสามารถในการเลือกสรรถ้อยคำเพื่อใช้ในการเขียนได้ดีเพียงใดอีกด้วย นอกจากนี้การเขียนยังถือเป็นทักษะทางภาษาอันดับสี่ซึ่งหมายถึงว่าบุคคลจะต้องมีความสามารถในทางภาษาด้านการพูดการฟังและการอ่านมาก่อนจึงนับได้ว่าการเขียนมีบทบาทสำคัญมากในชีวิตประจำวันของคนเราในฐานะของการสื่อสารที่มีความชัดเจนและเป็นหลักฐานที่แน่นอนกว่าทักษะทางภาษาทั้งสามด้านการอ่านถ่ายทอดวิทยากรต่าง ๆ ในปัจจุบันผู้ศึกษาก็สามารถเพิ่มพูนความรู้จากงานเขียนต่าง ๆ ได้สะดวกกว่าวิธีการอื่น ๆ

วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2526 : 11-13) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนพอสรุปได้ดังนี้

1. การเขียนเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติเพราะภาษาเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์และวิถีชีวิตของคนในชาติ
2. การเขียนทำให้เกิดวรรณคดีถือเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความมั่งคั่งทางสติปัญญาจินตนาการ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของคนในชาติ
3. การเขียนเป็นสื่อในการสร้างความมั่นคงของประเทศเช่นการเขียนเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี การเขียนข่าวสาร เป็นต้น
4. การเขียนมีความสำคัญต่อการศึกษาเช่นการเขียนสื่อสารกับผู้สอนในการตอบข้อสอบหรือเขียนรายงานหรือครูอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเขียนตำราเอกสารงานวิจัยการเขียนที่มีคุณภาพย่อมสามารถสื่อสารให้บุคคลสองฝ่ายเข้าใจกันได้ดี

ภาษาเขียนถือเป็นภาษาที่มีประโยชน์ต่อบุคคลในสังคมอย่างมากฉะนั้นจึงควรสนับสนุนให้มีการศึกษาและฝึกการใช้ภาษาเขียนอย่างถูกต้องเพื่อให้บุคคลให้ภาษาเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพแนวการสอนเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการเขียนแนวการสอนเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการเขียน (อ้างในดารณีมีสมมต : 16-17) ดารีได้อ้างว่า วิโดวสัน (Widdowson.1987 : 34-44) ได้กล่าวถึงทักษะการเขียนว่าเป็นกิจกรรมการสื่อสารชนิดหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด ฮอยและเกรก(Hoy; & Gregg. 1994 :346) กล่าวว่าเป็นการแสดงออกถึงความคิดและความรู้สึกในรูปของตัวอักษรผู้เขียนต้องถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นสัญลักษณ์ ที่จะให้ผู้อ่านเข้าใจได้ ดังนั้นการเขียนจึงเป็นการถ่ายทอดความคิดไปยังผู้อ่านด้วยบิลาช(Bilash. 1998) กล่าวถึงทักษะการเขียนว่า เป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองการเรียนรู้อ่านเขียนไม่ใช่เกิดโดยธรรมชาติ สเวลส์และฟีก(Swales; & Feak. 1997: 34) กล่าวถึงทักษะการเขียนว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งต้องอาศัยทักษะภาษาอื่น ๆ มาเรียบเรียงจึงจะบรรลุจุดประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมาย สุมิตรา อังวัฒนกุล(2535: 185 -195) กล่าวว่าการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นการเขียนในระดับสูงกว่าการเขียนประโยคเป็นการเขียนถ้อยคำสำนวนและเรียบเรียงประโยคให้เหมาะสมและสามารถสื่อความหมายได้ในการพัฒนาการเขียนโดยเน้นเนื้อหาที่ ผู้สอนควรเน้นการเขียนเชิงวิชาการเช่นการเขียนสรุปและเขียนเชิงวิเคราะห์โดยให้ผู้เรียนฝึกเรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบ และเขียนข้อความในระดับย่อหน้า(Paragraph) ได้ การฝึกทักษะการเขียนนั้นผู้สอนต้องประสานข้อมูลที่ได้จากการพูดอ่านและฟัง ผู้เรียนจะเริ่มต้นฝึกทักษะการเขียนด้วยการวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินเนื้อหาที่

จะเขียนทั้งนี้ผู้สอนควรให้ผู้เรียนร่างตรวจแก้ไขงานเขียนของตนและของเพื่อนร่วมชั้นด้วยกระบวนการเขียนที่นักเรียนควรทราบ 4 ประการ

1. พยัญชนะและสระในภาษาอังกฤษ
2. วิธีการสะกดคำศัพท์
3. โครงสร้างประโยคในภาษาอังกฤษ
4. การเลือกใช้สำนวนในภาษาอังกฤษ

แนวทางการฝึกทักษะการเขียน

แนวทางการฝึกทักษะการเขียนมี 3 แนวทาง (บทความออนไลน์ สุทธิ: 2549)

1. การเขียนแบบควบคุม (Controlled Writing) เป็นแบบฝึกการเขียนที่มุ่งเน้นในเรื่องความถูกต้องของรูปแบบเช่นการเปลี่ยนรูปทางไวยากรณ์คำศัพท์ในประโยคโดยครูจะเป็นผู้กำหนดส่วนที่เปลี่ยนแปลงให้ผู้เรียนผู้เรียนจะถูกจำกัดในด้านความคิดอิสระสร้างสรรค์ข้อดีของการเขียนแบบควบคุมนี้คือการป้องกันมิให้ผู้เรียนเขียนผิดตั้งแต่เริ่มต้นกิจกรรมที่นำมาใช้ในการฝึกเขียนเช่น Copying เป็นการฝึกเขียนโดยการคัดลอกคำประโยคหรือข้อความที่กำหนดให้ในขณะที่เขียนคัดลอกผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้การสะกดคำการประกอบคำเข้าเป็นรูปประโยคและอาจเป็นการฝึกอ่านในใจไปพร้อมกัน Gap Filing เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้มาเขียนเติมลงในช่องว่างของประโยคผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้คำชนิดต่าง ๆ (Part of Speech) ทั้งด้านความหมายและด้านไวยากรณ์ Reordering Words, เป็นการฝึกเขียนโดยเรียบเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคผู้เรียนได้ฝึกการใช้คำในประโยคอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเรียนรู้ความหมายของประโยคไปพร้อมกัน Changing forms of certain words เป็นการฝึกเขียนโดยเปลี่ยนแปลงคำที่กำหนดให้ในประโยคให้เป็นรูปพจน์หรือรูปกาลต่าง ๆ หรือรูปประโยคคำถามประโยคปฏิเสธ ฯลฯ ผู้เรียนได้ฝึกการเปลี่ยนรูปแบบของคำได้อย่างสอดคล้องกับชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค Substitution Tables เป็นการฝึกเขียนโดยเลือกคำที่กำหนดให้ในตารางมาเขียนเป็นประโยคตามโครงสร้างที่กำหนด ผู้เรียนได้ฝึกการเลือกใช้คำที่หลากหลายในโครงสร้างประโยคเดียวกันและได้ฝึกทำความเข้าใจในความหมายของคำ หรือประโยคด้วย

2. การเขียนแบบกึ่งควบคุม (Less –Controlled Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่มีการควบคุมน้อยลงและผู้เรียนมีอิสระในการเขียนมากขึ้นการฝึกการเขียนในลักษณะนี้ครูจะกำหนดเค้าโครงหรือรูปแบบแล้วให้ผู้เรียนเขียนต่อเติมส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์วิธีการนี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนได้มากขึ้นอันจะนำไปสู่การเขียนอย่างอิสระได้ในโอกาสต่อไปกิจกรรมฝึกการเขียนแบบกึ่งอิสระเช่น Sentence Combining เป็นการฝึกเขียนโดยเชื่อมประโยค 2 ประโยคเข้าด้วยกันด้วยคำขยายหรือคำเชื่อมประโยคผู้เรียนได้ฝึกการเขียนเรียบเรียงประโยคโดยใช้คำขยายหรือคำเชื่อมประโยค ในตำแหน่งที่ถูกต้อง Describing People เป็นการฝึกการเขียนบรรยายคนสัตว์สิ่งของและสถานที่โดยใช้คำคุณศัพท์ แสดงคุณลักษณะของสิ่งที่กำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้คำคุณศัพท์ขยายคำนามได้อย่างสอดคล้องและตรงตามตำแหน่งที่ควรจะเป็น Questions and Answers Composition เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวหลังจากการฝึกถามตอบปากเปล่าแล้วโดยอาจให้จับคู่แล้วสลับกันถามตอบปากเปล่าเกี่ยวกับเรื่องราวที่กำหนดให้ แต่ละคนจดบันทึกคำตอบของตนเองไว้หลังจากนั้นจึงให้เขียนเรียบเรียงเป็นเรื่องราว 1 ย่อหน้าผู้เรียนได้ฝึกการเขียนเรื่องราวต่อเนื่องกันโดยมีคำถามเป็นสื่อนำความคิดหรือเป็นสื่อในการค้นหาคำตอบผู้เรียนจะได้มีข้อมูลเป็นรายชื่อที่สามารถนำมาเรียบเรียงต่อเนื่องกันไปได้อย่างน้อย 1 เรื่อง Parallel Writing เป็นการฝึกการเขียนเรื่องราวเทียบเคียงกับเรื่องที่อ่านโดยเขียนจากข้อมูล หรือ ประเด็นสำคัญที่กำหนดให้ซึ่งมีลักษณะเทียบเคียงกับความหมายและโครงสร้างประโยคของเรื่องที่อ่านเมื่อผู้เรียนได้อ่านเรื่องและศึกษารูปแบบการเขียนเรียบเรียงเรื่องนั้นแล้วผู้เรียนสามารถนำข้อมูลหรือประเด็นที่กำหนดให้มาเขียนเลียนแบบหรือเทียบเคียง

กับเรื่องที่อ่านได้ Dictation เป็นการฝึกเขียนตามคำบอกซึ่งเป็นกิจกรรมที่วัดความรู้ความสามารถของผู้เรียน ในหลายๆ ด้านเช่นการสะกดคำความเข้าใจด้านโครงสร้างประโยคไวยากรณ์รวมถึงความหมายของคำประโยค หรือข้อความที่เขียน

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เป็นแบบฝึกเขียนที่ไม่มีการควบคุมแต่อย่างใดผู้เรียนมีอิสระเสรี ในการเขียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิด จินตนาการอย่างกว้างขวางการเขียนในลักษณะนี้ครูจะ กำหนดเพียงหัวข้อเรื่องหรือสถานการณ์แล้วให้ผู้เรียนเขียนเรื่องราวตามความคิดของตนเองวิธีการนี้ช่วยให้ ผู้เรียนพัฒนาทักษะความสามารถในการเขียนได้เต็มที่ข้อจำกัดของการเขียนลักษณะนี้คือผู้เรียนมีข้อมูลที่เป็น คลังคำโครงสร้างประโยคส่วนไวยากรณ์เป็นองค์ความรู้ที่อยู่ค่อนข้างน้อยส่งผลให้การเขียนอย่างอิสระนี้ไม่ ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทั้งประเทศมีดังนี้และต่างประเทศ มีดังนี้

ผศสุพรรณ วิวัฒน์ศานต์ (2543: 95-96) ที่ได้ทางการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการใช้กระบวนการสอนเขียนตามแนวคิดของBrookes และ Withrow สรุปผลได้ดังนี้คือ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนทดลอง นอกจากนั้น ตามขั้นตอนการสอน การเขียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Brookes และ Withrow ทั้ง 10 ขั้นตอน พบว่า นักเรียนสามารถทำคะแนนได้สูงกว่าเกณฑ์วัดผลการเรียนขั้นต่ำร้อยละ 80 ทุกครั้ง และพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบกิจกรรม การสอนของครูมาก สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นมาก

ประยงค์ โชติการณ์ (2534 : 7) ได้ทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากกลุ่มทักษะ ภาษาไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1โรงเรียนพิพัฒนราษฎร์บำรุง สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด กาฬสินธุ์ จำนวน 44คน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก มี ผลสัมฤทธิ์ในการฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากหลังการ ใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นรา อารงสุข (2536 : 11) ได้ทดลองใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนสุฤทธิเดช จังหวัดจันทบุรี จำนวน 84 คน พบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้แบบฝึกที่สร้าง ขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

นัตตา ขจรนที (2530 :104) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษ แรงจูงใจและความคงทนในการจำ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่1 โรงเรียนบางมดวิทยา กรุงเทพมหานคร จำนวน60 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับ การสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา มีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำแตกต่างกับนักเรียนที่ ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ.01

อรษา เณรตาก้อง (2535: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการให้ข้อมูล ย้อนกลับทันทีกับการ ให้ข้อมูลย้อนกลับล่าช้าที่มีต่อความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ ทันทีกับนักเรียนที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับล่าช้า ความสามารถในการแต่งประโยคภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรัญ นุตรดุษฐ์ (2540:75) ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ของโรงเรียนวัดปากท่อ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกำแพงแสน จังหวัด ราชบุรี จำนวน 27 คน จาก

การวิจัยพบว่าผลการใช้แบบฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.01 แสดงว่าภายหลังนักเรียนได้รับการฝึกแล้วทำให้นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังสอนสูงกว่าก่อนสอนและมีผลต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้สูงขึ้น

จากงานวิจัยที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การนำชุดฝึกมาใช้ฝึกในการเขียนคำศัพท์ สะกดคำการแต่งประโยค การสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร เป็นการพัฒนาความสามารถในการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการทราบความหมายของคำศัพท์ที่ เขียน จะช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างชุดฝึกขึ้นและช่วยให้นักเรียนมีความสนใจ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ในการศึกษาการวิจัยครั้งนี้เป็นการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations เพื่อช่วยฝึกและเพิ่มพูนทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองของ ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ (Pre test)
2. แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations (6 ฉบับ)
3. แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ (Post test)

ขั้นตอนการดำเนินงาน

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและส่งเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations และส่งเสริมการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเขียนคำศัพท์ และทำแบบฝึกทักษะคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้วางแผนการดำเนินการสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะ โดยยึดคำศัพท์เรื่องเกี่ยวกับอาชีพ (Occupations) ซึ่งมีรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ชั้นวิเคราะห์

1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน

ประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านคลองของ จำนวน 7 คน

1.2 วิเคราะห์เนื้อหา

เนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกทักษะ โดยมีคำศัพท์ดังนี้

1.teacher	2.pilot	3.nurse	4.postman
5.farmer	6.chef	7.carpenter	8.dentist
9.police	10.waiter		

1. ขั้นตอนออกแบบ

- 1.1 สร้างแบบทดสอบวัดความจำคำศัพท์ (Pre test) จำนวน 10 ข้อ
- 1.2 สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations เป็นแบบฝึกทักษะที่จะใช้ในการพัฒนาการจำคำศัพท์ของนักเรียน แบ่งเป็น 6 ฉบับ
- 1.3 สร้างแบบทดสอบวัดความจำคำศัพท์หลังเรียน (Post test) จำนวน 10 ข้อ

2. ขั้นตอนดำเนินการ

- 2.1 ทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านคลองของ จำนวน 7 คน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความจำคำศัพท์ก่อนเรียนและทำการบันทึกคะแนน
- 2.2 ดำเนินการพัฒนาการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนโดยใช้วิธีการเขียน การทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สัปดาห์ละ 2 ฉบับ พร้อมทั้งลงบันทึกคะแนน
- 2.3 ทำการทดสอบอีกครั้ง โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความจำคำศัพท์ของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดความจำคำศัพท์หลังเรียน

3. ขั้นตอนวิเคราะห์ข้อมูล

- 3.1 วิเคราะห์ข้อมูล
 - วิเคราะห์ผลจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกทักษะ และแบบทดสอบหลังเรียน
- 3.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และ ร้อยละ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะเวลาในการดำเนินงาน

23 พฤษภาคม 2564 ถึง 14 มิถุนายน 2565

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
23 พฤษภาคม 2565	ศึกษาสภาพปัญหาและวิเคราะห์หาแนวทางแก้ปัญหา	
26 พฤษภาคม 2565	เขียนเค้าโครงงานวิจัยในชั้นเรียน ศึกษาหลักสูตรเกี่ยวกับคำศัพท์ วิเคราะห์ผู้เรียนและวิเคราะห์เนื้อหา ออกแบบเครื่องมือที่จะใช้ในงานวิจัย	
30 พฤษภาคม 2565	นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน	
1 -3 มิถุนายน 2565	นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ฉบับที่ 1.1 และ 1.2	
6 -7 มิถุนายน 2565	นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ฉบับที่ 1.3 และ 2.1	
9 -10 มิถุนายน 2565	นักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ฉบับที่ 2.2 และ 2.3	
13 มิถุนายน 2565	นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน	
13 -14 มิถุนายน 2565	เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผล จัดทำรูปเล่ม	

การวิจัยในชั้นเรียนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและส่งเสริมทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคลองของ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 7 คน ได้ให้นักเรียนได้ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและทำแบบฝึกทักษะจำนวน 6 ฉบับ จากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยสามารถวิเคราะห์ผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการจดจำคำศัพท์จากคะแนนแบบฝึกทักษะการเขียนทั้ง 6 ฉบับ
2. ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการจดจำคำศัพท์จากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน
3. ผลการวิเคราะห์ความก้าวหน้าทางการจดจำคำศัพท์จากคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ

ตารางที่ 1 แสดงผลความก้าวหน้าทางการจดจำคำศัพท์จากคะแนนแบบฝึกทักษะการเขียนทั้ง 6 ฉบับ

เลขที่	ชื่อ -สกุล	แบบฝึกทักษะที่ 1.1	แบบฝึกทักษะที่ 1.2	แบบฝึกทักษะที่ 1.3	แบบฝึกทักษะที่ 2.1	แบบฝึกทักษะที่ 2.2	แบบฝึกทักษะที่ 2.3
1	ด.ช.กัปตัน เจาะรูป	10	10	10	9	10	10
2	ด.ช.สิริศักดิ์ ห่องหาย	10	10	10	10	10	10
3	ด.ช. เอี่ยม	10	10	10	10	10	10
4	ด.ช.ทศพล เผ่าจินดา	10	10	10	9	9	9
5	ด.ช.ธีรศักดิ์ สหานัสต์ย	9	10	9	9	9	9
6	ด.ช.สุรชัช ชิดรัตน์ฐา	9	10	9	9	9	9
7	ด.ช.สุวรรณรัตน์ ศรีสุวรรณ	8	8	8	7	8	7
รวม		66	68	66	63	65	64
เฉลี่ย		9.43	9.71	9.43	9.00	9.29	9.14
ร้อยละ		94.29	97.14	94.29	90.00	92.86	91.43

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าหลังจากที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะทั้ง 6 ฉบับแล้ว นักเรียนมีผลคะแนนครั้งที่ 1 นักเรียนจะได้คะแนนที่ต่ำที่สุดคือ 8 คะแนน คะแนนสูงที่สุดคือ 10 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยจากที่นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ทั้ง 6 ฉบับ ดังนี้ แบบฝึกทักษะที่ 1.1 คิดเป็นร้อยละ 94.29 แบบฝึกทักษะที่ 1.2 คิดเป็นร้อยละ 97.14 แบบฝึกทักษะที่ 1.3 คิดเป็นร้อยละ 94.29 แบบฝึกทักษะที่ 2.1 คิดเป็นร้อยละ 90 แบบฝึกทักษะที่ 2.2 คิดเป็นร้อยละ 92.86 และ แบบฝึกทักษะที่ 2.3 คิดเป็นร้อยละ 91.43 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงความก้าวหน้าทางการจดจำคำศัพท์จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	ชื่อ สกุล	Pre-test (10 คะแนน)	Post-test (10 คะแนน)
1	ด.ช.กัปตัน เจาะรูป	6	10
2	ด.ช.สิริศักดิ์ ห่องหาย	5	10
3	ด.ช. เอี่ยม	6	10
4	ด.ช.ทศพล เผ่าจินดา	5	10
5	ด.ช.ธีรศักดิ์ สหานัสต์ย	5	10
6	ด.ช.สุรชัช ชิดรัตน์ฐา	4	10
7	ด.ช.สุวรรณรัตน์ ศรีสุวรรณ	4	8
รวม		35	68
เฉลี่ย		5	9.71
ร้อยละ		50	97.14

ตารางที่ 3 แสดงความก้าวหน้าทางการจดจำคำศัพท์จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนคิดเป็น ร้อยละ

เลขที่	ชื่อ สกุล	Pre-test %	Post-test%
1	ด.ช. กัปตัน เจาะรูป	60	100
2	ด.ช. สิริศักดิ์ ห่องหาย	50	100
3	ด.ช. เอี่ยม	60	100
4	ด.ช. ทศพล เผ่าจินดา	50	100
5	ด.ช. อธิศักดิ์ สทานสัตย์	50	100
6	ด.ช. สุรชัย ชิดรัตน์ฐา	40	100
7	ด.ช. สุวรรณรัตน์ ศรีสุวรรณ	40	80
รวม		350	680
เฉลี่ยร้อยละ		50	97.14
เฉลี่ยร้อยละของความก้าวหน้า		47.14	

จากตารางที่ 2 และ 3 แสดงให้เห็นว่า ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับผลการทดสอบก่อนเรียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่สามารถทำคะแนนได้เพิ่มขึ้นจากเดิม คือ ร้อยละ 40 – 60 แสดงว่าหลังจากทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations นักเรียนความก้าวหน้าทางการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 47.14

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากผลการทดสอบก่อนเรียน เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations ของนักเรียนชั้น ป.6 นั้นแสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของแต่ละคนไม่ถึง 10 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 50 สาเหตุเนื่องมาจากนักเรียนไม่มีความคุ้นเคยกับคำศัพท์นี้มากนัก หรืออาจจะเคยพบเห็นมาบ้างแต่ยังเขียนหรือจดจำได้ไม่แม่น หรือไม่ก็นักเรียนอาจจะไม่เคยนำไปใช้เท่าที่ควร แต่หลังจากนักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะทั้ง 6 ครั้งแล้ว ผลปรากฏว่าคะแนนโดยเฉลี่ยของนักเรียนเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 97.14 คิดเป็นความก้าวหน้าคือร้อยละ 47.14

อภิปรายผลการศึกษา

จากการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อช่วยพัฒนาความจำในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. พบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations ที่หลากหลายนี้สามารถช่วยพัฒนาความจำคำศัพท์ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี โดยดูได้จากผลการสอบหลังเรียนของนักเรียนที่เพิ่มสูงขึ้น
2. จะเห็นว่าการที่นักเรียนได้มีโอกาสทำแบบฝึกทักษะบ่อยครั้งและมีการนำไปใช้จะสามารถช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. การสร้างแบบฝึกทักษะคำศัพท์นี้อาจจะใช้รูปแบบที่หลากหลายออกไป เช่น อาจจะมีรูปภาพหรือในรูปแบบของการฟัง เพื่อที่จะทำให้นักเรียนได้มีการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ
2. การทำวิจัยการจะมีการเพิ่มของกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.),2551.

กุศยา แสงเดช และอุไร ทองพลาย. หนังสือเรียนเสริมคุณภาพ ภาษาอังกฤษ 4. กรุงเทพฯ : แม็ค, 2547.

บุญเสริม สัมมาวงศ์.เรียนรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : เสริมวิทย์บรรณาการ, 2550.

ศิริพร โตพึงพงศ์. ฉลาดจำ 1,000 คำศัพท์. กรุงเทพฯ : บุ๊คส์ ทู ยู, 2555.

สถาบันภาษาอังกฤษ, กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา.กรุงเทพฯ :2550